

гахъ даждя на жителитѣ. Една отъ тѣзи чети достигна до Едрене и му наложи значителенъ данѣкъ.

Противодѣйствието на френската революція достигна и до Турція. Френското вліянье отслабна на Истокъ и между двѣтъ държавы произлѣзе скъсванье на сношеніята, което трая до 1796 год., когато френското правителство проводи изново посланикъ при Портата и тѣзъ послѣдната проводи отъ своя стърна първый пѣтъ постояненъ посланикъ въ Парижъ.

Селимъ се залови да прѣобрази войската въ нейното облѣкло, въ нейното обучение и въ нейното подчиненіе. Отъ повиканитѣ изъ Франція инджинеры, офицеры, войскары и работници и отъ мѣстны войскары се състави едно тѣло топчин и единъ полкъ конници са въоръжки и изучи по европейскы; най-послѣ, подъ рѣководството на чуждеземны военачалници, се състави и едно отдѣленіе пѣшацы; туи отдѣленіе отпослѣ станъ ядката на *Измаил-джедидѣ*.

При всички тѣзи улучшенія, които въведе Селимъ въ Държавата; при всичкитѣ добры обѣщанія на неговия характеръ, френското правителство поченъ да гледа на Турція съ недовѣріе и да сподѣля мыслитѣ на непріятелитѣ на Портата. Увѣрена въ нейната слабостъ, Франція проводи генералъ Бонапарта да покори Египетъ.

Откакъ покори Италиа и усвои Ионійскитѣ Островы и останжлитѣ венеціанскы владѣнія въ Гръція, както Превеза, Парга и други, Бонапартъ пристигна въ Египетъ и се залови да го покори. Този походъ имаше за цѣль да усили френското вліянье на Истокъ; нѣ за сношеніята на Франція съ Портата, той не бѣше до тѣлжкѣи полезенъ. Англійскый посланикъ се възползува отъ раздраженіето на Портата да я подбуди на бой съ Франція. Портата затвори френскыя посланикъ въ Еди-Куле и обявя бой на прѣдшната си пріятелка.

Подиръ първитѣ сполукы Френцитѣ поченахъ да поерѣцатъ различни мѣчнотіи, подиръ мѣчнотіитѣ несполукы, додѣто най-послѣ се принудихъ да испразднѣтъ Египетъ и